

Onze Huis slaaf

Zo Slaafje, sprak de meesteres,
Dit zal je nu acht bezuren,
Afgesproken om half zes,
En nu is het al zeven uren.
Dus kleeid je uit, razend snel,
Zodat ik je machteloos kan boeien,
Rood zal ik je ranselen, dat slavenvel,
Ik heb goede zin om met je te stoeien.
Na vyf minuten lag de arme slaaf
Totaal machteloos toen gebonden.
Zijn huid was toen nog heel erg gaaf
Maar werd snel met de zweep geschonden.
Het slaafje kermde van de pijn
En smeekte om genade,
Maar hem te martelen vond ze fijn
Het deed hem dus niet te veel schade.
Zijn ballen kregen ook een beurt
Alsook zijn tepels kregen klemmen,
Zijn lichaam was met zweet besmeurd,
Maar zij was niet af te remmen.
Toen zij genoeg had, zei zy:
Nu mag je effe mijn vagina beffen
Maar doe het goed, dus lekker,
Ik moet klaarkomen met spoed!
Het slaafje likte en zoog wat hy kon
Om zijn meesteres te behagen,
Hy dacht: Na regen komt weer zonneshyn,
En durfde beslist niet te klagen.
Eindelyk kwam zyn meesteres klaar,
En pieste van geiligheid in zijn mond klaar.
Toen mocht het slaafje zich aftrekken,
Zy duwde een vinger in zijn kont,
Kermend van pyn en genot
Spoot hy toen het zaad over zyn handen.
Van masochisme gaat niemand kapot,
Er zijn er ook die er van watertanden.
Zy maakte het slaafje vry van boeien
En sprak met dominante stem:
Voortaan geen uren meer verknoeien,
Neem dan een taxi en wees op tyd,
Kus nu nog eenmaal myn voeten, en wees de volgende week op
tyd.
Toen ging hy weg , en wuifde hem.
De slaaf had wel zyn les geleerd,
Zo hoort het ook te zyn.

Clubblad Doma, 8 juli 1992